

9 ביוני – מתוך יום הקרב של חטיבה שמונה

רפי מוקדי, מפקד פלוגת הסיור החטיבתית, יוצא לקרב בראש צוות סיור קטן, שצורף לגדוד הטנקים המוביל. כאשר מפקד גדוד הטנקים נפגע, נוצר בגדוד ואקום פיקודי ומתפתח אי-סדר. רפי, הקצין הבכיר באיזור, מתגייס: הוא מנצל את גייפ הסיור שלו כדי לפנות את המג"ד הפצוע לקבלת טיפול רפואי, ובעצמו – עולה על הטנק ומודיע ברשת הקשר שלקח פיקוד. מפקד החטיבה מאשר את החלפת הפיקוד וקורא: "צריך לקחת שמאלה". רפי יודע זאת, שכן הגדוד בשלב הזה מתקדם לכיוון דרום-מזרח לעבר איזור מסוכן ביותר, וצריך לתקן זאת על-ידי פנייה שמאלה, כלומר: צפונה.

רפי מארגן את השינוי בכיוון התנועה: ברשת הקשר הוא מסביר ומורה למפקדי פלוגות הטנקים של הגדוד לפנות שמאלה-צפונה; בצעקות ובסימני ידיים הוא מסביר זאת למפקד פלוגת ההנדסה הנמצא לידו וללוחמים נוספים.

מפקד החטיבה מאיץ ברפי לנוע שמאלה כשרפי בראש הכוח, ועל-ידי כך למשוך את הכוח בכיוון הנכון: "אם תמשוך קדימה הכול ילך אחרריך... אנחנו צריכים למשוך צפונה".



טנק הפיקוד, ובו יובל בן-ארצי, בדרכו לקרב
שעות אחדות לפני שתותחו המורם ייתקע בצלע ואדי

זמן קצר אחר-כך, כשטנק הפיקוד פונה צפונה, הוא נקלע לקרב עם מוצב סורי קרוב, וסופג פגיעות. תוך כדי ניסיון להגן על הטנק ועל צוותו, רפי נפגע ונופל מן הטנק. גם קצין הקשר הגדודי, יובל בן-ארצי, שנמצא בטנק, נפגע.

הטנק מניע, מתרחק במורד ונתקע בערוץ. שאר צוות הטנק, המבוהל, מתפנה מהאיזור. יובל בן-ארצי מושאר בטנק התקוע. במרחק של כ-200 מ' מהטנק שהתרחק, למרגלות המוצב הסורי, רפי מוקדי, המג"ד בפועל, נשאר פצוע בשטח. חסרונו ברור באופן מידי לגורמי החטיבה. בשעות הערב, מיפקדת החטיבה, המנוסה בקבלת עזרה אווירית, דורשת ומקבלת מסוקים לפינוי הפצועים הרבים מיום המערכה. במקביל, אנשים מכל דרגי החטיבה מעלים השערות, הנחות וספקולציות לגבי הקורות את רפי מוקדי.